

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Naročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 26.

Maribor, dne 5. marca 1913.

Letnik V.

Cenjenim naročnikom!

Vse tiste cenjene naročnike, ki še lista niso plačali **do konca preteklega leta 1912**, uljudno prosimo, da čimprej poravnajo zaostalo naročnino. Prihodnji teden bomo napravili vsem naročnikom, ki še dolgujejo naročnino za l. 1912 na ovitek rudeče križe.

Upravnništvo „STRAŽE“.

Trgi in mesta.

Ni častna in prijetna slika, ki se nam nudi, če se ozremo po spodnještajerskih mestih in trgih. Le malo jih je, ki bi razveselili človeka, kateremu je bodočnost slovenskega naroda in njegov blagor pri srcu. In kar je najžalostnejše: slovenstvo v naših nemškutarskih trgih in mestih nazaduje, oziroma vsaj ne napreduje. To je slabo znamenje, zlasti sedaj, ko narodna zavednost povsod napreduje in so napočili za nas dnevi težkih bojev, ki naj odločijo o celi naši bodočnosti. Kje tiči vzrok? Kako da v mestih in trgih takorekoč nazadujemo, med tem, ko se na deželi nemškutarija vedno bolj krči in imamo zaznamovati važne in lepe vspehe pri ogroženih obmejnih občinah? Vzrokov je več, toda glavni bo vam postal takoj jasen, če pribijemo samo en fakt: po trgih in mestih tvorijo večino v slovenskem taboru skoro povsod pripadniki celjskih ali slogaških liberalcev. Slovenski liberalci pa radi svoje neodločnosti in zapanosti ni za nobeno rabo. To se ne kaže nikjer boljše, kakor ravno v naši trško-mestni politiki. Pri naši takozvani „narodni inteligenci“ ne najdemo nikjer one zdrave, neizprosne in dosledne narodne zavesti, katera bi lahko edina nekoliko zboljšala nezdrave in žalostne razmere, ter pripomogla slovenski stvari do uspeha. Napravimo samo kratko in površno revijo naših nemškutarskih in ponemčenih trgov in mest, pa se bomo o tem takoj prepričali: Maribor, Celje, Ljutomer, Ptuj, Ormož, Št. Lenart, Slovenska Bistrica, Konjice, Vitanje, Slovenjgradec,

Soštanj, Laško, Brežice, Rogatec. Skoro vsa ta imena nam govore o velikih in težkih grehih naših liberalcev.

Maribor! Pri nas je ena najstrupenejših liberalnih postojank. Z lažjo in obrekovanjem skušajo umazati naše narodno in politično delo. Pred nobenim sredstvom se ne splašijo, če se jim le nudi prilika, da ogrejejo svojo strankarsko župico, magari v največjo škodo narodne stvari.

Celje! Če prav je v tem mestu toliko liberalne inteligence, ki bi, če bi ne bila prelena in za nič, morala doseči lepih uspehov na narodnem proprišču, vendar ne napredujemo skoro nič. Še več: Ta liberalna inteligenca je tako za nič in brez vsake smotnosti, da bo spravila še celjsko okolico v nemškutarske roke. Zagrešila je že mnogo v tem oziru in kakor kaže pobratimstvo Ambrožič-Božič iz zadnjega časa, se še ne misli nič popraviti in poboljšati. Človeku se stori kar milo, če vidi sedanje razmere, opazuje delo sedanjih liberalnih korifej in se spomni na čase dr. Dečka.

Ptuj! Najlenejša in najbrezbržnejša je liberalna klika v našem mestu. Toliko dela je na vseh koncih in krajih, nemškutarstvo je tako ošabno, da je človeka kar groza, a razni slogaški in liberalni mogočnjaki drže roke križema in se ne brigajo za nič. Če bi bili zlobni, bi rekli, da hočejo ti gospodje s prakso pred vsem svetom dokazati, kako je slogaška politika, ki se topi v solzah, a ne pozna dela, najbolj hinavska in najbolj škodljiva.

Št. Lenart v Slovenskih goricah! V tem trgu so zanesli liberalci s svojimi osebnimi in političnimi ogabnostmi razdor v slovenske vrste in so lepo se razvijajočo slovensko stvar silno oškodovali.

Soštanj! Z vso vehemenco silne tragike pripoveduje ta kraj o škodljivosti liberalne politike. Ena najžalostnejših zaslug naših liberalcev je brez dvoma, da je to mesto to, kar je sedaj. Ali naj še razkrivamo rane, ki jih je zadal liberalizem slovenski stvari po drugih naših trgih in mestih? Prežalostno je, naj to zadostuje.

Ali pa lahko upamo, da se bo obrnilo kaj na boljše? Od liberalne strani v doglednem času že ne. Vezi, ki vežejo v zadnjem času liberalce z Nemci, so

veliko pretesne, da bi se jih dalo razrešiti in spraviti iz sveta. Apelirati moramo v tem oziru na zdrav razsodnost mestnih in trških, še vsaj nekoliko narodno mislečih liberalcev, ki naj vendar že enkrat uvidijo škodljivost liberalne politike in ji obrnejo hrbet, a dalje moramo misliti prav resno na to, da bomo mi že v najbližjem času na celi črti samostojno posegli vmes. Trgi in mesta ne smejo ostati še nadalje naša najbolj zevajoča narodna rana.

Pred mirom.

Mirovna pogajanja so že v polnem tiru. Iz bojišč ne prihajajo že skoro nobena poročila, tem več je pa poročil o mirovniških pogajanjih, o predlogih in protipredlogih ter o raznih posredovanjih. Iz obilice poročil si je težko ustvariti jasno sliko, vendar je gotovo dvoje: želja po miru je vsestranska in — Turčija se udaja na celi črti. Upi, ki so jih Turki polagali na z drznostjo izzvano drugo vojsko, so se popolnoma izjalovili. Turčija ni dosegla nikakih uspehov, ampak je bila zopet tepena. Sklenila bi za to seveda rada mir na podlagi, ki jo je postavila Balkanska zveza pred začetkom druge vojske. Kakor poročajo zadnje vesti, se je Turčija že odločila prepustiti Bolgarom Odrin, ki je bil zunanji vzrok za začetek druge vojske. Balkanska zveza, ki je morala z drugo vojsko prinesiti mnogo žrtev, je pa svoje zahteve razširila. Zlasti energično zahteva od Turčije primerno vojno odškodnino. Ker pa Turčija, kakor znano, nima nič denarja in je še globoko zadolžena, je vprašanje vojne odškodnine zelo kočljivo.

Velevlasti, ki imajo naložene v Turčiji svoje kapitale, se boje za svoj denar in ponujajo se najrazličnejša posredovanja. Naj imajo ta posredovanja tak ali tak značaj, končno se bo Turčija vendar le morala udati. Po energičnem tonu, s katerim zahteva Balkanska zveza odškodnino, soditi, bo morala ugrizniti tudi v to kislo jabolko. Vsako zavlavljevanje bi ji znalo le škoditi in bi postalo lahko usodepolno za obstoj države.

Nič manj razveseljive kot poročila o skorajšnjem miru na Balkanu so vesti o demobilizaciji na gališko-ruski meji. Oficijelno se sicer ne javlja še

PODLISTEK.

„O Zillertal“.

Potopisni spomini. Spisal A. Cilenšek.

(Dalje.)

V redkem mecesnovem gozdiču zagledava danes prvo bivališče z malim hlevom in seneno bajto. „Lojze, poglej ti v hišo, jaz pa grem okoli hleva; morda zasačiva kakšnega človeka, da ga vprašava po bližnici“, de Janko ter izgine za hišnim voglom.

Smelo stopim čez prag ter pretaknem vse kote ne baš velike, preproste hiše, a ne iztaknem nobene žive duše.

„Šment, nekdo vendar le mora biti v bližini, ker je vse odprto“, modrujem, stopivši iz veže ter zavijem za voglom proti staji. Tam ugledam Jankota, kako krili z rokami, s cepinom in — jezikom, da bi spravil v razgovor krepkega fanta, ki v enomer hiti basati veliki kup sena na stajine svisli. Samo kak zamolkli „Ja wohl!“ je edini odgovor na njegova vprašanja.

„Lojze, poskusi še ti svojo srečo, jaz ne spravim pametnega odgovora iz tega človeka“, spregovorim polglasno tovariš.

Stopim tik staje, privzdignem malo svoj cepin, ter vprašam z gromkim glasom po bližnici na Pfiško sedlo.

Kakor bi vrezalo spusti fant kup sena, ki ga je ravnokar hotel odnesti na svisli, se odkrije ter prav uljudno vpraša, kaj želiva.

Drage volje potrdi, da je bližnica na Pfiško sedlo ter nama celo pokaže ob onstranskem pobočju Oberške planine stajo, mimo katere bo treba navzgor, dokler ne prideva na markirano pot, ki vodi čez sedlo.

Rad bi ga še bil marsikaj vprašal, toda kakor

kafra se je zopet zgubil za kupom sena, ne da bi še počakal primerne zahvale.

„Presneto se mi mudi“, zagodrnja Janko, ampak ti si ga izborna pogruntal, Lojze, sedaj saj že znava:

Kam drži na levo cesta,
kam drži na desno pot.“

V gozdu srečava par možakov, ki neso na ramah in glavi ogromne, v rjuhe povite kupe sena — no, sedaj sva umela fantovo hitrico — moral je pač pravočasno na majhnem prostoru pred stajo napraviti zopet, da ne rečem „trg“, kakor bi se bil gotovo zopet izrazil nekdanji sodnijski pristav v Rogateu v svoji pristni kurzni slovenščini.

Ko premeriva po ozki brvi Pfiški potok, zapaziva na lesenem drogu tablico z obledelim napisom: Pfišcher Sattel in s puščico, kazoč navzgor.

Po komaj vidni sledi se takoj lotiva zelo strmega okoja Oberške planine.

Majka mila — kakšno plazenje ob vročem popoldanskem solncu in s težkim nahrbtnikom na plečah.

Pihala sva kakor gorska lokomotiva in se potila, da je bilo joj! Toda kaj bi natančneje opisaval to križevo pot ter vnovič vzbujal vse nemile občutke onega planinskega pohoda?!

Ko prisopihava konečno na planjo, se kar zalivala v mehko travo, da si oddahneva; toda ne še predolgo — kazaleci ure so se že pomaknili na pet.

Sedaj je šlo prav naglo naprej po zmerno napeti, uglajeni stezi — kakor bi trenil sva stala ob vstopu na sedlo.

Par požirkov mrzle vode, izvirajoče izpod snežišča, potem še par sto korakov strmo navzgor — in že stojiva na toli zaželjenem Pfiškem prevalu (2248 metrov).

Čudovito krasen razgled! Pred nama v severno-zahodni smeri temno-zeleni Zamsergrund, na levo razdrapani Stampflees s Schrammacheršpico (3416 m), na desno zelenkasta Rotwand (2871 m) in Hoch-

steller (3094 m); za nama pa krasno zelena globina Pfiške doline, na levo v stran Oberberška planina s svojimi impozantnimi stenami, okrašenimi z raztrganimi visečimi ledišči, nad kojimi se smelo dvigajo lepe Weißspitze (3254 m in 3274 m) in krasna ledena kupola Hochfernerja (3487 m).

V tem se je pa začelo sumljivo temniti — z neverjetno naglico so se drvili od Pfišcha sem črni oblaki.

Ko preprečkava debeli sneg, zagledava malo na levo veliki planinski hotel „Pfišcherjochhaus“ (2248 m), katerega oskrbuje brata Andrej in Viktor Huber. Tik pod njim nekoliko na desno leži par malih, ljubkih, temnozelenih jezer, Jochseen imenovanih.

Po kratkem besedičenju, povzročenem po pozni uri, skleneva za malo časa vstopiti, da vsaj nekoliko izbriševa sledi današnjih naporov.

Tik pred vhodom naju pozdravi močen tovorni konj z veselimi razgetanjem ter izvabi iz najinih žepov zadnje koščke belega sladkorja; še le nato se umakne toliko v stran, da moreva skozi vrata.

V prostorni svetli jedilnici imava čast pozdraviti lepo število gostov obojnega spola — na prvi pogled sva njih obsodila vseskozi za Jochfinke ali prelaznike.

Izbereva najbolj oddaljeno, samotno mizo v levem kotu ter takoj naročiva pol litra dobrega specialca s kropom in za spremembo dve porciji — rižovke.

Ko še napiševa nekaj razglednic in popijeva za pobiljšek čašiči črne kave, se posloviva od dam in gospodov, ki so skoraj ves čas motrili ne toliko naju, kakor najina očitvidno prav težka nahrbtnika, — slikovito okrašena z ostrimi derezami in v kolobar zvito dolgo vrvjo.

„Das sind die richtigen!“ spregovorijo nekdo še precej na glas, ko sva že zaprla za seboj vrata.

„In vi ste pravi pravcati Jochfinke“, zagode Janko ter me potegne naglo za sabo.

nič gotovega, vendar je toliko verodostojnih privatnih poročil, da ni nikakega vzroka, da bi dvomili. Včeraj sta bila sprejeta v skupni avdijenci pri cesarju grof Berchtold in vojni minister Krobatin. Iz tega se sigurno sklepa, da je bilo v razgovoru razoroženje. „Zeit“ poroča, da se že vrše priprave za demobilizacijo: Najprvo bo odpuščenih kakih 30.000 mož domov. Tudi pri mornarici se bo stanje nekoliko skrbilo. Na jugovzhodu ostane položaj pa še nespremenjen. Neka brzobjavka iz Lvova poroča, da so na tamošnjem kolodvoru že pripravljeni vojaški vlaki za deportacijo. Danes se bo 17 vlakov baje že odpeljalo. „Reichspost“ poroča: Naznanjena demobilizacija v Galiciji in v Rusiji se bo zvršila še ta teden. Tozadevni sporazum med Dunajem in Petrogradom se je zgodil, kakor znano, že v prvi polovici prejšnjega tedna. Vse se je nekoliko zakasnelo, ker je redakcija tozadevnega komunikeja povzročila nekoliko težkoč. Pogajanja radi albanskih mej med obema državama pa še niso zaključena in se nadaljujejo.

Homatije v Turčiji.

Med tem, ko se bori Turčija s premogočno in solidarno Balkansko zvezo, jo razdirajo notranji lju-ti strankarski boji vedno bolj. Revolucija sledi revoluciji, ena radikalna struja se mora umakniti drugi še radikalnejši in če se zmernejši nočejo umakniti z lepa, se jih odstrani s samokresi in meči. S kruto, oboroženo silo in z mečem v roki se potem novi mogotci drže na krmilu, a niti trenutek niso varni pred izbruhom nove tajne zarote. Pred dnevi so odkrili zaroto, ki je bila izborna organizirana in je imela podrobne načrte, kako strmoglaviti vladajoči sistem. Zarota se je nameravala polastiti vseh članov vlade, jih spraviti na ladijo in prisiliti sultana, da imenuje novo vlado. Zarota je imela pripravljenih na tisoče proklamacij in — bomb. Če tudi se je ta najnovejša zarota za enkrat še pravočasno odkrila, kdo ve, če ji ne bodo sledile druge. Položaj velikega vezirja Mahmud Šeket paše je postal naravnost opasen. Uvideva vedno bolj, da za Turčijo ni več rešitve. O kaki vspešni ofenzivi Enver bega, od katerega si je mnogo obetal, ne more biti več govora in v svojo osebno, kakor tudi v obrambo svojega kabineta dirigira sedaj vojaštvo iz Galipolija, ker onemu pred Kataldžo ne zaupa več. Z dirigiranjem vojaštva iz polotoka Galipoli je pa za Bolgare vsaka morebitna opasna turška ofenziva izključena, oni postajajo vedno varnejši v svojih pozicijah in za Turke pomenja umikanje vojaštva iz Galipolija harikiri na lastnem truplu.

Vseposvobod si snujejo turški častniki tajne komiteje, kar neizpodbitno dokazuje, kako gnila in razorana je Turčija v svoji notranjosti, dokazuje pa še tudi, da je na zunaj popolnoma onemogla in sicer v trenutku, ko se gre za njeno eksistenco. Najvišje državne interese razjedajo domači strankarski prepiri in ker je sultan le igrača v rokah one stranke, ki pride slučajno na površje, stoji Turčija pred novimi, jako resnimi, notranjimi dogodki — pred revolucijo.

Notranji položaj v Turčiji je popolnoma nepojasnen in resen ter še pred mirom lahko pride do resnih konfliktov. Vojaki iz Male Azije postajajo že vsak dan bolj nezadovoljni in so se izrekli, da se hočejo vrniti nazaj v svojo domovino, če ne pride do odločilne bitke. Mrazu in snega ne morejo več nadalje prenašati in se hočejo rajše bojevat, kakor v okopih žalostno poginiti.

Pismo iz Carigrada.

(Po zasebnem pismu.)

Položaj v Carigradu mora biti glasom zasebnega pisma, ki je bilo pisano v Carigradu dne 23. februarja, zares žalosten in obupen, ob enem pa ne-

Z gostimi oblaki zakrito nebo ni obetalo nič dobrega; od sedla nizdol je pa pihalo kakor za — stavo.

Skokoma sva preletela takozvani Joehschinder po meter široki vijugasti stezi ter došla v majhno, s ploščami posejano kadunjo, v kateri se v mnoge pango deli Zamški potok, ki v krasnih kaskadnih pridrvi izpod Stampflekeesa.

Na Rotmooskarški planini (2040 m) naju dohite prve sicer redke, a debele deževne kapljice. Temu zahrbtnemu napadu skušava uteči s podvojeno naglico, a že čez kakih pet minut — na Lovički planini (2025 m) — naju naskoči v toliki množici, da sva primorana obleči nepremokljiva Billrothova plašča, ki sta doslej mirno počivala na dnu najinca nahrbtnikov.

Da se ne razgrejeva preveč, korakava prav počasi ter se škodoželjno muzava številnim Jochfin-kom, ki so se zaman vojskovali z groznim nalivom.

Ko se oblaki nekoliko dvignejo, zagledava na levo onkraj potoka mogočne slapove Zgornjega in Spodnjega Schrammachpotoka, ki v besnih skokih drvita izpod Grobwand in Schrammacherkeesa.

Kmalu naju sprejme v svoje okrilje redek gozd z verižastim drevjem, jasno znamenje, da imava za sabo alpsko krajino.

Raznovrstni storžnjaki, med kojimi prevladujejo lepo dišeče limbe (Zirbe), postajajo vedno bolj gosti in visoki ter branijo širši razgled. Prav zadovoljna sva, ko moreva slednjič vzeti slovo od temnega gozda ter pozdraviti prekrasno Zamsko planino — 1680 metrov.

(Dolje prihodnjic.)

varen za tujce. Prinašamo nekaj posebno zanimivih in značilnih stavkov dobesedno:

„Imamo veliko divjih ljudi v mestu, zato smo vedno v nevarnosti.“

„Požgali so tri sto hiš.“

„Že zdaj Turki nimajo denarja; gredo v hiše rečejo: denarja sem! Če ubogi ljudje nimajo denarja, pa pomorijo celo hišo! Kaj je Turkom mar?“

„Pred enim tednom so ranjene vojake — napolnili so ž njimi štiri ladije — potopili v morje.“

O umoru Nasim paše pravi pismo:

„Takrat, ko so tistega generala (Nasim pašo) umorili, je bilo strašno; koliko so mogli, so ga streljali in s sulicami (bodali ali sabljami?) prebadali, koliko je bilo mogoče.“

„Turki so zelo slabi, ni mogoče, da bi zmagali; pa Bolgari ne morejo priti v mesto.“

„Mislimo, da bo vojska trpela še en mesec, potem se bodo staro- in mladoturki med seboj — vojskovali.“

To je v resnici zanimiva in grozna slika. Pismo nam s tem pojasni marsikaj. Mnoga znamenja res kažejo, da hočejo mladoturki skleniti mir; ali ni blizu misel, da hočejo armado, kolikor jim je zvesta, porabiti v to, da si ohranijo moč in oblast tudi za naprej?

Stavke o barbarskem postopanju Turčinov o priliki umora Nasim paše ter z ranjenimi vojaki bi pa priporočali v vestno premišljevanje nemškemu časopisu, ki je skoro zdijvalo ogorčenja, če se je kakemu divjem Albancu skrivil las in pa naši in — nemški rahločutni diplomaciji, ki bi dala dušo in telo, samo da se ohrani evropska Turčija in ž njo še menda tudi — turška kultura!

Pa ne smemo pisati prevč; pridemo nazadnje v nevarnost, da nas kje ne zapišejo v število „izdajic države.“ Žalostna nam majka! V XX. stoletju je po mnenju nemških in mažarskih državnikov patriot tisti, ki se vnema za Turke! Ko bi ti gospodje plačali tudi stotine milijonov namesto avstrijskih davkoplačevalcev, bi jim že njihove ljubezni do Turkov ne zamerili! Morebiti pa bodo!

Mirovna pogajanja.

Listi poročajo, da so mirovni pogoji Balkanske zveze sledeči:

1. Turčija naj ustavi takoj vojne operacije.
2. Preda naj Odrin, Skader in Janino.
3. Meja bodi Rodosto—Midija.
4. Turčija odstopi polotok Kerzones.
5. Turčija prepusti Grški Egejske otoke.
6. Turčija plača vojno odškodnino.
7. Izmenjajo se vojni vjetniki.
8. Sultan dobi kot kalif pravico, da zastopa muzlimansko prebivalstvo v osvojenem ozemlju.
9. Restitucija vseh dosedaj obstoječih pogodb in akordov.
10. Definitivno priznanje aneksije Krete od strani Grške.

Turčija pa je baje stavila sledeče protipredloge:

Porta bolgarskih zahtev ne more sprejeti. Za mejo proponira črto od San Stefana, 11 kilometrov severno od Iniade, nato ob reki Resnaji do Marice in do njenega izliva.

Turčija prepušča Bolgarski Odrin pod gotovimi garancijami, odklanja pa vsako vojno odškodnino.

Avstrija in Srbija.

„Narodni Listi“ v Pragi objavljajo pogovor srbskega trgovinskega ministra Stojanoviča z nekim urednikom. Minister se je med drugim tudi izjavil, da si bo Srbija prizadevala, da bo postalo razmerje balkanskih držav do Avstrije trajno dobro in da mora dobiti solidno podlago. Srbija se ne bo upirala izpopolnitvi železniških zvez z avstrijsko monarhijo, vslad česar bo dobila naša monarhija novih potov do balkanskih trgov. Zato pa Srbija tudi pričakuje, da se njenim železniškim projektom v zasedenih deželah ne bo stavilo nobenih zaprek.

Srbsko rodoljubje.

Londonska „Times“ poroča:

V Novem Jorku so imeli Srbi sestanek, da se dogovore, kako pomagati domovini v njenem boju s Turčijo. Ko je še odmevala dvorana ploskanja, da je predsednik sestanka daroval za vojne namene 50.000 frankov, je vstal preprost človek in je rekel: „Jaz sem Milan Jovanović. Srečen bi bil, če bi mogel iti v vojsko, toda imam ženo in otroke, ki bi brez mene ne mogli živeti. Moje premoženje znaša 35.000 frankov, tu jih imate 25.000 za Srbijo.“ Po teh besedah je izročil predsedniku sestanka to svoto v bankovcih.

Turški generali pred sodiščem.

Turška vlada namerava ustanoviti posebno sodišče, ki bo sodilo one častnike in generale, ki so zakrivila poraz pri Lozengradu in Lüle Burgasu. — Pred to sodišče prideta tudi bivši vrhovni poveljnik turške vzhodne armade, Abdulah paša, in vrhovni poveljnik turške kavalarije, egipčanski princ Azis paša.

Skader.

Kralj Nikita je zastopniku „Figara“ brzojavil: „Nobena stvar ne more izpremeniti stališča Črnogorcev glede skaderskega vprašanja. Skader pomeni življenje ali smrt za Črnogoro. Ko je Črnagora izgubila že Kotor, Bosno in Hercegovino, za katero se je toliko srbske krvi prelilo, hočejo velesile še

Skader priznati državi, ki še ne obstoja in ni za svojitev Skadra še ničesar naredila. Črnagora je pa trdno odločena, Skader osvojiti in osvojeno mesto do zadnje kapljice krvi braniti.“

Politični pregled.

Rusija.

Kakor se zatrjuje, pošlje avstrijski cesar kot svojega zastopnika na jubilejne slavnosti v Petrograd nadvojvodo Karola Albrehta, sina nadvojvode Karola Štefana, ki je znan pod imenom „slovanski nadvojvoda.“

Amerika.

Novi predsednik Združenih ameriških držav, Wilson, je včeraj, dne 4. t. m., nastopil svoje mesto. Iz Washingtona poročajo z dne 4. t. m.: Danes dopoldne je bivši predsednik Taft spremil svojega naslednika, predsednika Wilsona, h kapitolu, kjer je Wilson slovesno prisegel na ustavo. Nato je tisočglavi množici, ki se je zbrala pred kapitolom, govoril svoj programatični govor. Povdarjal je, da pomenja prehod vlade na demokrate zahtevo naroda samega, da se cel sistem spremeni. Njegova dolžnost bo, odstraniti vse slabo, javno življenje izčistiti in preprijeti s humaniteto. Govor je vplival senzacionalno.

Francosko.

„Agence Havas“ poroča iz Toulona: V tukajšnje pristanišče je dospela angleška torpedovka „Hussar.“ Pozdravila jo je francoska oklopna križarka „Voltaire.“ Nato je obiskal prvi lord angleške admiralitete Churchill francoskega vojnega ministra Baudina na križarki „Voltaire.“ Pozdrav je bil zelo prisrčen. Churchill je ostal na križarki, da se udeleži streljanja pri Salius d' Hyeres.

V zvezi s sestankom Churchilla z Baudinom se govori, da gre za takojšnjo izvedbo francoskega mornariškega načrta. Število velikih ladij naj se spravi takoj od 36 na najmanj 40.

Raznoterosti.

Iz odvetniške službe. Iz odvetniške pisarne dr. Müllerja v Celovcu izstopi dr. Rapoc. Na njegovo mesto pride k dr. Müllerju odvetniški kandidat dr. Florijan Kukovec.

Smrtna kosa. Iz Orehove vasi je dospela danes zjutraj tužna in pretresljiva vest, da je umrl letam po kratki in mučni bolezni nadpoln mladenič Jožef Rudolf, učenec VII. gimnazijskega razreda v Mariboru. Pogreb se vrši v petek, ob 3. uri popoldne. Bodi mu domača zemljica lahka!

Drug drugega so vredni. Albanski kongres v Trstu je pognal že več prav extravagantnih srečk. Najoriginalnejša in recimo najneumestnejša je pač ona, ki je zrasla na zelniku grofa Taaffe. Ta mož, sin bivšega ministrskega predsednika, je imel v soboto na kongresu pozdraven govor, v katerem je med drugim naglašal, „da so Nemci prišli na albanski kongres ne kot prijatelji, marveč kot bratje Arnavtov.“ Torej, Nemci so bratje Arnavtov! Bravo! Poglejmo, kakšni so ti „bratje“! Ugledni italijanski publicist Torre piše v milanskem „Corriere dela sera“ o Albancih to-le: „L' Albania e ancora un paese barbaro, il paese piur barbaro che vi sia in Europa, un paese che specialmente nel centro viva in anarchia feudale.“ (Albanija je še dežela barbarska, dežela bolj barbarska, kakor katerakoli v Evropi, dežela, ki živi zlasti v notranjosti v fevdalni anarhiji.) In na drugem mestu piše isti Torre: „Che l' Albania barbara sara un elemento d' inquietitudine per tutti i popoli balcanici e per gli europei“ (da bo barbarska Albanija element neprestanih nemirov za vse balkanske narode in za vse Evrope). In bratje teh barbarov so Nemci, kakor Nemci sami pravijo. Če bi bili torej zlobni, bi rekli, da so Nemci kot bratje barbarov tudi barbari in da imajo iste lastnosti, kakor njihov bratski narod arnavtski, toda ker smo dostojni in poštene ljudje, tega ne storimo, pač pa izražamo odkrito svoje mnenje, da je za nemški narod, ki polaga toliko važnost na svojo kulturo, naravnost poniževalno, ako ga njegovi lastni sinovi v svoji zaslepljenosti postavljajo na isto stopinjo, kakor divje Arnavte!

Poljaki o Slovencih. Ugledni poljski list „Kronika Rodzinna“ (Rodbinska kronika) je pisal te dni zelo mnogo o Slovencih, pred vsem o jedru in stebur slovenskega naroda: naši katoliški izobraževalni, gospodarski in politični organizaciji. Omenja dr. Kreka, dr. Susteršiča in piše med drugim tudi to: „Učiti se je nam (Poljakom) od Slovencev, učiti se je njihove organizatorične sile, njihove vstrajnosti, njihove kulture in ravno tako njihove ljubezni do vere in katoliške cerkve.“ Za nas Slovence, posebno za našo katoliško organizacijo, jako laskave besede in v nas samih leži, v našem delu, da bodo tudi resnične.

„Slovenski Sadjar.“ V Ljubljani je začel izhajati „Slovenski Sadjar“, list za pospeševanje sadjarstva. Prinaša prav zanimivo vsebino. Izhaja dne 25. vsakega meseca. Priporočamo!

Prokletstvo razporoke v Ameriki. Novijorška državna komisija, ki preiskuje vpliv razporoke, je dne 15. prosinca t. l. poročala, da se je v zadnjih 40 letih v Združenih državah v Ameriki ločilo čez

1.850.000 zakonskih parov. Samo v pretečenem letu je bilo nad 100.000 razporok. Nad 70.000 otrok je bilo s tem oropanih svojih očetov ali mater. Te številke jasno govorijo, kako škodljiv bi bil civilni zakon, za katerega se pehajo razni svobodomiselnici v Avstriji, tudi v državnem oziru.

Znamenje časa. Zadnjo nedeljo sta imela dr. Kukovec in urednik Spindler v Podsredi in pri Sv. Petru pod Sv. gorami dva liberalna shoda. Pri St. Petru je urednik Spindler po poročilu „Slovenskega Naroda“ govoril „o dobrotah, ki jih nudi kmetovalcu (tudi slovenskemu? Vprašanje uredništva) c. kr. štajerska kmetijska družba.“ Storil je to iz rodoljubja, ker je, kakor slišimo, osrednji odbor kmetijske družbe v svoji zadnji seji določil, da gre tudi letos ves denar iz zaklada za povzdigo živinoreje in vnovčenje živine na Srednji in Zgornji Štajer.

Skromnost. „Slovenski Narod“ poroča, da je bil srevjem načelnika liberalne stranke v St. Petru pod Sv. gorami zelo prisrčen, „kar mu naj bo v zadostilo na mnoge neopravičene napade.“ Ubogi dr. Kukovec, tvoja skromnost je občudovanja vredna. Sedaj ko ne najde za svojo nenarodno, povsod za voženo politiko drugih zadostil, morajo zadoščati že „prisrčni sprejem.“ Prav tako, skromni Kukovec, — saj že Schiller pravi: Demut ist des Mannes Zierde . . .

Sotelsko železnico sta jahala v nedeljo dr. Kukovec in Spindler po kozjanskem okraju. Na vsak način bi liberalci radi vporabili to vprašanje kot napadalno sredstvo na naše poslance. Vprašamo dr. Kukovec samo: Kaj je on storil za sotelsko železnico, katere korake je on podvzel? Ali še kaj drugega, kot samo to, da ga niti k sejam ni bilo?

Sijajna zmaga. Slaba prede liberalcem na — Kranjskem. Kakor „povegrani“ denar se jih vsepovsod izpodriva, nikjer jih ne marajo, povsod jim obrača ljudstvo hrbet in jih odklanja. Na deželi so že davno odigrali in nimajo v rokah nobenega deželno-zborskega mandata. Le v mestnih skupinah se še z največjim naporom drže, a tudi tukaj se jim krha in V. L. S. si pridobiva vedno več tal. — Dne 4. t. m. se je vršila v mestni skupini Kamnik—Radovljica—Tržič nadomestna deželnozborna volitev po umrlem liberalnem poslancu dr. Vilfanu. Kandidat V. L. S. dr. Vinko Gregorič je dobil 362 glasov, liberalni kandidat notar Marinček pa samo 200 glasov, zmagal je torej kandidat V. L. S. z dvetretjinsko večino nad liberalnim kandidatom. V deželnem zboru je po tej zmagi V. L. S. zastopana tudi v mestni skupini in ima v deželnem zboru za en glas večjo večino. Z veseljem beležimo ta lep napredek kot vesel začetek nadaljnega dela za politično probujanje kranjskih mest in trgov. Uverjeni smo, da bodo sijajnemu vzgledu gorenjskih mest sledila tudi druga mesta in da mora slednjič tudi beli Ljubljani zasijati luč spoznanja, da je pripadnost k liberalni stranki le znak zaostalosti, politične nezavednosti in obrabljenega frazarstva.

Nadomestna državnozborna volitev se je vršila včeraj na Nižje-Avstrijskem. Pri volitvi v mestnem volilnem okraju Krems-Klosterneuburg po smrti socialno-demokratskega poslanca Schlingerja dne 4. t. m. je dobil krščansko-socialni kandidat Margiol 2463, nemški nacionalci Richter 2842 in socialni demokrat Hackenberg 3208 glasov. Med Richterjem in Hackenbergom se vrši ožja volitev. Od zadnje državnozbornske volitve leta 1911 so krščanski socialci napredovali za 857 glasov, torej za 50%, socialni demokratje le za 14% in nemški nacionalci so pa nazadovali za 275 glasov. Zopet lep uspeh krščanskih socialcev.

Prestavljen je gospod Andrej Krepek, c. kr. uradni sluga pri c. kr. finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru, k davkarji pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. Gospod Krepek je bil več let vratar pri predstavah slovenskega gledališča v Narodnem domu v Mariboru.

Vojaško zrakoplovno vežbališče pri Budimpešti. Vojsna uprava namerava ustanoviti v bližini Budimpešte novo vojaško zrakoplovno vežbališče. Glede prostora se vrše pogajanja z mestno upravo.

1 K 30 vin. za 1 kilogram zelenega rediča. Iz Gorice poročajo z dne 4. t. m.: Rekord je dosegla danes zjutraj na goriškem zelenem trgu cena zelenemu rediču. Kilogram zelenega rediča se je prodajal po K 1.20 do K 1.30. Sploh je zelenjava na zelenem trgu letos izredno draga.

Dohodki vžitnega davka za leto 1911. Skupni dohodki so znašali v naši državi v omenjeni panogi 445.71 milijonov kron. Po odbitju nekaterih stroškov ostane državi čistega 423.99 milijonov kron. Z ozirom na leto 1910 je v letu 1911 prinesel vžitninski davek več kakih 30 milijonov kron. Na Primorskem je znašal ta davek v omenjenem letu 5.66 milijonov kron, največ pa na Češkem, to je 151 milijonov kron. Ogromna svota pride na žganje in sicer 112 milijonov kron. Na pivo pride komaj 13 milijonov kron. Na meso pride tega davka 18 milijonov kron, največ pa na sladkor, to je 172 milijonov kron. Toda žganje in pivo skupaj požreta pa vendar celih 200 milijonov kron.

Štajersko.

Maribor. (Iz porotne dvorane.) Za porotno zasedanje, ki se prične dne 10. t. m., so določene na-

slednje razprave: v pondeljek dne 10. t. m. Janez Reiter, zaradi umora svoje žene, predsednik dvorni svetnik Perko, zagovornik dr. Faleschini; v torek, dne 11. t. m. Franc Kocuvan, hudodelstvo uboja, (predsednik višjesodni svetnik dr. Voušek, zagovornik dr. Haas; v sredo, dne 12. t. m. Vincenc Prangner, razžaljenje časti po tisku (predsednik višjesodni svetnik dr. Fraidl.

Maribor. (Smrtna nezgoda pri menjanju straže.) Dne 3. t. m., ob 5. uri popoldne, se je pripetila pri menjanju straže pred mariborsko artilerijsko vojašnico grozna nesreča, ki je zahtevala človeško žrtv. Ko je v omenjenem času odstopivša straža jemala patrone iz pušk, se je na še nepojasnen način sprožila neka puška in krogla je zadela artilerista Franca Pfefferja, kateremu je prestrelila obe stegni. Ker je krogla prevrtala glavne žile odvodnice, je izgubil Pfeffer toliko krvi, da je nesrečnež štiri ure pozneje izdihnil.

Maribor. V nedeljo, dne 9. t. m., ob 8. uri popoldne, shod Jugoslovanske strokovne zveze za Krčevino-Lajtersberg. Lokal: Zadruga zveza (Cirilova tiskarna). Govorita Vek. Zaje in Žebot.

Ceršak pri St. Ilju v Slov. goricah. Prihodajo nedeljo popoldne ob pol 3. uri, se vrši pri gospodu Hamerju shod Jugoslovanske strokovne zveze. Govorita gospoda Al. Zaje in Fr. Žebot. Pridite!

Sv. Lovrenc nad Mariborom. Tukaj se obhaja od dne 9. do dne 16. marca sv. misijon, ob enem pa še proslava Konstantinovega jubileja, 1600letnice milanskega razglasa o svobodi katoliške cerkve.

Ormož. Narodna stranka prireja skioptična predavanja, pri katerih kaže par narodnih noš in stavb na Balkanu, namen teh predavanj pa je dobiti denar za „Narodni List“, kakor razni liberalci okrog pripovedujejo. Ni zastoj fehtarija denarja glavna točka programa Narodne stranke.

Celje. „Narodni List“ se je skesano vrnil kot zgubljeni sin v naročje starih liberalcev, ker ima liberalna posojilnica, dokler ji plačuje južnoštajerska hranilnica 6.000 K najemnine na leto, dovolj sredstev za vzdrževanje falitnega „Narodnega Lista.“ Gospode odbornike južnoštajerske hranilnice opozarjamo na to, da delajo za preselitev zavoda v lastno hišo, ker se sicer zna zgoditi, da bodo okraji začeli — jamstvo odklanjati v bodoče, zlasti če bodo morali za svoja posojila plačevati 6% obresti v ta namen, da more hranilnica s 6000 K podpirati liberalno posojilnico, katera sedaj milostno postopa z „Nar. Listom“ in daje mesečno miloščino 200 K nekemu „visokemu“ gospodu. Gospodje odborniki hranilnice, imejte pred očmi interese zavoda in okrajev, a ne interese liberalcev.

Polzela. Shod Slovenske kmečke zveze pri g. Cimpermanu na Polzeli se vrši v nedeljo, dne 9. t. m., popoldne ob 3. uri. Poročali bodo poslanci dr. Benkovič, Pišek in Terlav. Vsi na shod!

Mozirje. Naši liberalci so pred kratkim na občnih zborih Ciril-Metodovih podružnic izrekli nezaupnico „Narodnemu Listu“ in obsojali njegovo pisavo. Menda bodo sedaj meročajni krogi Nar. stranke uvideli, da je treba temeljito spremeniti pisavo lista. Obsodba liberalcev samih pa priča, koliko se sme dati na „Narodni List“ in njegove dopise. G. Spindler, zdi se nam, da se bližajo časi kakor pri „Domo-vini“, — treba bo kmalu zopet ustanoviti — novo stranko.

Gotovlje. Pretekle dni smo imeli pri nas sveti misijon; vodili so ga prečastiti misijonarji od Sv. Jožefa pri Celju in sicer gospodje Klančnik, Krivec in Zdravljčič. Ljudstvo se je ves čas z vnemo in v prav ogromnem številu udeleževalo pobožnosti.

Vrbje pri Žalcu. Minoli teden smo imeli dva dni zaporedoma ogenj v vasi. V sredo dopoldan je pogorel kozolec posestniku Jakobu Bališu, v četrtek popoldne pa je Jožefu Pečniku, po domače Jerebičniku, uničil požar vsa poslopja, rešili so komaj kravo, tele in svinje. Pri Bališu je nastal ogenj po otrocih; pri Pečniku pa ni znano, kako; tudi ni bilo tisti čas nikogar doma.

Dobrna. Med tem, ko so drugod že začeli nemumno preziranje slovenskega jezika opuščati, je pri nas še nekaj takih „značajev“ v narodnem oziru, ki se tako daleč pozabijo, da svoj slovenski materini jezik zaničujejo, svoja imena pačijo in pod znamenjem frankfurtarskih, nemških zastav recimo svoj god obhajajo. Naš Peter na častiljivem čevljarskem stolu se na primer piše Okroschnik.“ Pač škoda za črke, ki so odveč, in nelepo je, ime svojega očeta tako pačiti. Gospod najemnik Vili je baje na čast Petra v extra-sobi tudi nemške zastavice razobesil in vsi navzoči so se divili nad zavestjo, da so nemškega mišljenja. Govoriti pa itak ne znajo pravilno nemški in svoj glavo stavimo, da nobeden teh velikih „Nemcev“ „Tagesposte“ ne razume. Vili, Vili, Bog se usmili! Ali res misliš, da te bodo frankfurtarce (ne klobase, ampak zastavice) rešile? In ti naša požarna bramba, ti tiha gojiteljica narodne neznajčnosti, pazi, da ti pri kakem požaru brizgalnica in cevi ne zgorijo, saj ni nikoli toli potrebnih vaj. Mi ne moremo zapopasti, kako more dežela tako požarno brambo trpeti, ko se je vendar na Slatini tako hudo spekla. In kdo še zaničuje slovenski jezik na slovenski dobrnski zemlji? Naša dežela sama. Konsekventno prezira ta oguljena mamica — rekta mačeha — naš jezik. Pri toplicah je še danes le nemški svarilni napis. Ne vemo, če je naša občina že izterjala globo, ki jo je naložila ošabnemu deželnemu odboru, če ne

preskrbi dvojezičnega napisa. Občina, zgani se! Ne daj se zaničevati! Nevarnost pri stavbi v toplicah je velika, ne samo za Nemce, ampak tudi za nas Slovence. Prosimo gospoda Okroschnika, naj nam blagovoli našeti Nemce na Dobrni! Samo nemški svarilni napisi dol! Drugače si posledice lahko sami pripišite. Kje je varstvena policija, kje glavarstvo in žandarmerija?

Prihova. Naša hranilnica in posojilnica lepo napreduje. Vloženih je v njej 100.771 K, izposodilo se je v času njenega obstoja 62.699 K in njen čisti dobiček je razmeram primeren, on znaša 798 K. Prebivalci, ki spadajo v posojilniški okoliš, se radi zatekajo k nam, ker so stroški pri izposojevanju zelo mali. Le zaupajmo si in držimo skupaj!

Žetale. V Žetalah ima trgovino tudi gospod A. Auguštin; tudi tukaj se kupuje po ceni in pa dobro blago. Zato vsem Žetalancem priporočamo to dobro trgovino.

Zakot. Kmetijska podružnica Zakot ima svoj redni občni zbor s poučnim predavanjem v nedeljo, dne 9. t. m., ob pol 4. uri popoldne v restavraciji g. Volčaneka na brežiškem kolodvoru.

Zabukovje. Poslanca dr. Jankovič in dr. Benkovič sta darovala tukajšnjemu izobraževalnemu društvu po 3 K. Hvala lepa!

Balkanska vojska v Mariboru!

Prihodnjo nedeljo 9. marca ob 8. uri zvečer bo v mariborskem Narodnem domu predavanje z lepimi skioptičnimi slikami o balkanski vojski. Slovenci, na dan!

Ogrska.

Ogrska državna zbornica v senci baje in netov.

Budimpešta, dne 4. marca: Zbornica je pričela danes debato o reformi volilnega reda. Zbornico straži osem stotnih vojaštv. Znani policijski nadzornik Pawlik poveljuje v zbornici četi 200 policajev in orožnikov. Od vladne stranke je bilo le 120 poslancev navzočih. Sejo je otvoril ob 10. uri popoldne predsednik Tisza, obdan od desetih najkrepkejših mož vladne večine, ki bi ga naj varovali pred dejanskim napadom. Okoli pol 12. ure so prišli v zbornico prvi opozicijski poslanci in četrte ure pozneje ostala opozicija, na čelu ji grof Apponyi. Po končanem poročilu referenta o vladni volilni predlogi je povzel vodja opozicije, grof Apponyi, besedo, ter je v imenu opozicije izjavil, da se sicer ne udeleži debate o predmetu, ki je na dnevnem redu, marveč da odda v tem odločilnem trenutku razvoja cele dežele resen opomin na zbornico, da se opozicija v ožigled opetovanemu kršenju parlamentarnih ustavnih pravic ne more udeležiti posvetovanj v zbornici. Po tej izjavi so zapustili vsi opozicijski poslanci zbornico in večina je nadalje obravnavala volilno reformo.

V Budimpešti vlada mir.

Sklepati iz raznih proklamacij socialne demokracije, ki je napovedala generalni štrajk, in sodeč po obširnih vojaških odredbah v Budimpešti, se je bilo bati resnih izgrediv. V sled protestne izjave, podane v zbornici po vodji opozicije, grofu Apponyiju, je sklenila socialna demokracija, da izda proklamacijo, v kateri naznanja delavstvu, da se napovedana stavka ne bo vršila, ker smatra strankino vodstvo podano izjavo opozicije kot zadostno ožigosanje nameravane vladine nakane. V sled te proklamacije ni prišlo v Budimpešti do nobenih izgrediv. Budimpešta je izpremenjena v en sam vojaški tabor. V vseh ulicah štrli vse polno manliharc in po ulicah nastavljene strojne puške govore dovolj jasno, da vlada dajo na Ogrskem nevzdržljive razmere.

Razgled po svetu.

Škandal v dvorni operi na Dunaju V nedeljo so se v dvorni operi dogodili škandali, kakoršnih dvorna opera ne pomni. Mesto neke obolele gospe pevke je namreč pela neko vlogo v „Hugenottih“ neka čisto neznana pevka Jarno. Pevka je pela napačno. Nastal je nemir in čuli so se klici: „Nečuveno!“ „Škandal!“ „Abzug!“ V tretjem aktu je pevka morala svojo vlogo kar prekiniti in je zastor padel. Prišel je pred rampo nadrežiser in naznanil, da bo moral v četrtem aktu nek prizor vsled indispozicije pevke izostati. Publikum je klical: „Abzug Gregor!“ — „Sramota!“ itd. V dvorni loži je sedela nadvojvodinja Izabella. Občinstvo je gledališče zapustilo. Pevka Jarno se je tako razburila, da so jo morali takoj odpeljati v nek sanatorij. Dva demonstranta so pa zaprli.

Roparji v avtomobilu. Iz New-Yorka poročajo: Dne 2. t. m. so napadli trije zločinci, ki so bili obo-roženi s samokresi, v avtomobilu prodajalno nekega juvelirja, udrli v prostore ter bliskoma odnesli pete, odnesli so pa tudi zlatnine v vrednosti 9000 dol.

Dijaški izgredi. Iz Pariza poročajo: Na vseučilišču v Bordeauxu je prišlo dne 26. februarja do velikih dijaških izgrediv. Dijaki so demonstrirali proti profesorju Reynulu, ki je v Strassburgu predaval o mirovnem gibanju med Nemčijo in Francijo. Demonstranti so profesorja opljuvali. Posredovalo je orožništvo.

Zahvala.

Za vse izkazano sočutje povodom bolezni in smrti našega nepozabnega, predobrega in skrbnega moža in očeta, gospoda

Matija Jeraj,

posestnika in lesnega trgovca v Niski pri Rečici

kakor tudi za mnogostrano častno spremstvo pri pogrebu ter za poklonjene krasne vence izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, posebno pa še domačemu g. župniku, gosp. kaplanu Hohnječu za pretresljiv govor, o. Ka-janu, gvardianu pri Sveti Trojici, slav. požarni brambi na Rečici za častno udeležbo, sl. pe-skemu zboru za ginjaivo nag obnico in oddaljenim prijateljem pokojnikovim iz Celja in Zagreba našo najiskrenejšo in najglobečejšo zahvalo.

Zalajoši ostali.

Steckenpferd-Bay-Rum

iz tovarne Bergmann & Co., Dečin ob Labi

je in ostane vedno najboljša voda za umivanje glave, za pametno negovanje las, zabranjuje luska ost, zabranjuje predčasno osivelost in izpad las ter krepi lasne korenine. Nebroj priporočil! V steklenicah po K 2— in K 4— se dobi v vseh lekarnah, drožerijah, parfumerijah in brivnicah.

Somišljeniki — zahtevajte v gostilnah in trgovinah list „Straža“.

Za zdravo in krepko

deklico

iz boljše hiše, z dobrimi spravevali, ki ima veselje do trgovine z mešanim blagom se išče primerne mesto za uk. Naslov pri uredništvu pod: „štev. R 40“.

XXXXXXXXXXXX

„Straža“ je najuglednejši spodnjestajerski list, ki se zelo mnoga čita zato je inseriranje v njem zelo uspešno.

Franc Pleteršek

Maribor Zaloga Koroška cesta 10. pohištva

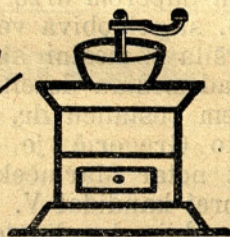
Bogata zaloga poliranega, medlo poliranega pohištva iz trdega in mehkega lesa za spalnice, obednice, za kuhinjsko pohištvo, zaloga divanov, podstavk, žimnic, stolov in ogledal, otročjih postelj iz železa po zelo nizkih cenah. 83

Važno za ženine in neveste!

Zaradi prezidave moram izprazniti prostore, prodam torej **vsa pohištva** nizko **pod lastno ceno**, kot elegantna **pohištva** za **spalne sobe** in **obednice**, elegantne **pisalne mize** itd. od najpreprostejših do najfinejših izpeljave. **Neverjetno poceni!**

Josip Kolarič, mizarski mojster
v Mariboru, Franc Jožefova cesta št. 9.

*Pravi: Franck's kavnim mlinčkom
najbolji pridatek za kavo!*

Tovarniška znamka.

TISKARNA SV. CIRILA

Koroška cesta 5 MARIBOR

lastna hiša

Državni
telefon
št. 113

ima najboljše stroje, črkostavne stroje z lastnim električnim obratom, najnovejše črke in moderne obrobke ter se priporoča, da napravi vse v nje stroko spadajoče reči kakor:

časnike, knjige, brošure, računske sklepe, združna in društvena pravila, nadalje za posojilniške, občinske, šolske, župnijske in druge urade uradne zavitke z natisom in glave pri pismih, kakor tudi za obrtnike in trgovce, krčmarje, društva in zasebnike: pisma, ovitke, okrožnice, račune, opomine, menjice, cenike, jedilnike, vabila, plesne rede, vsprejemnice, zaročna naznanila in pisma, vizitnice in napisnice, plakate in naznanilne cedulje itd.

Diplome za častne občane in ude društev v primerni velikosti in olepšavi. Parte in žalostinke v najlepši opravi.

Vsa naročila se najhitreje in ceno izvršujejo.

Prodajalnica tiskarne sv. Cirila

priporoča svojo bogato zalogo vseh tiskovin potrebnih za župne, šolske in občinske urade, za posojilnice, odvetnike, notarje, društva in zasebnike. Priporoča tudi pisalne potrebščine, kakor, črnilo, peresa, svinčniki, radirke, ravnala, tintnike itd. Raznovrstni papir, kancelijski, pisemski v zavitkih, kasetah, papir za sekirice (notni papir). — Trgovske knjige v raznih velikostih. Spominske knjige (Poesie). Knjige za slike (Photographie-Album) itd. — Istotako se priporočajo raznovrstni molitveniki kakor:

Venec pobožnih molitev in sv. pesmi, Sveto opravilo, Malo sv. opravilo, Hodi za Kristusom, Hoja za Marijo, Marija žalostna mati, Družbine ali Dekliške bukvice, Ključek nebeški, Prijatelj otroški, Večna molitev na čast presv. R. Telesu, Šmarnice jeruzalemskega romarja, Ōrdo providendi, Premišljevanje o življenju našega Gospoda Jezusa Kristusa, Duhovni vrtec ali molitvenik za katol. mladež, Marija, mati dobrega sveta, Vrtec sv. devišstva itd. — V zalogi ima tudi raznovrstne druge knjige n. pr.: Katekizem o zakonu, Katoliška liturgika, Pobožni ministrant, Občna metafizika, Razlaga velikega katekizma, A. M. Slomška zbrani spisi, Obrednik za organiste, mali ročni Officium defunctorum, Sv. birma, Marijino življenje in druge. — Dobe se tudi križi, stenski, nikljasti leseni razne velikosti in cene. — Svetinje iz aluminija, Srca Jez. in Mar., Naše ljube Gospé, Čistega Spočetja. Posebno se priporočajo svetinje, ki se lahko nosijo namesto raznih škapulirjev, kakor tudi za Marijine družbe. Rožni venci, leseni in koščeni, kokus, biserni in srebrni po raznih cenah; tudi križci za rožne vence.

Pošt.
bran. št.
25010

